

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6115

Το

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
Σ.Ε.Φ.Κ. Λόντου 6, 10681 Αθήνα, τηλ. 210 3820537, 6977-652768, 6938-204777, 6974-439203
e-mail: sefk@sefk.gr • ιστοσελίδα: www.sefk.gr

Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2010 • Αριθμός φύλλου 38

Να ανατρέψουμε
τα αντεργατικά μέτρα
Κυβέρνησης-ΔΝΤ-ΕΕ

ΟΛΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Κάτω τα χέρια από τις Συλλογικές
Συμβάσεις Εργασίας
και τα ασφαλιστικά δικαιώματα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

www.sefk.gr

το διάλειμμα

Ούτε ένα ένσημο υπεραξία στον εργοδότη

Σύμφωνα με το νόμο 1545/1985, για να δικαιούται επίδομα ο άνεργος πρέπει να έχει πραγματοποιήσει 125 ημέρες εργασίας. Τα ημερομίσθια αυτά πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί στους τελευταίους 14 μήνες πριν από τη λύση της εργασιακής σχέσης. Δεν λαμβάνονται υπόψη τα ημερομίσθια του τελευταίου δίμηνου. Ο ασφαλισμένος άνεργος που επιδοτείται για πρώτη φορά, πρέπει να έχει πραγματοποιήσει και 80 ημερομίσθια κατ'έτος, στο αμέσως προηγούμενα από την έναρξη της επιδότησης 2 έτη. Εάν υπερβούμε τα όρια

επιδότησης, τότε η μέτρηση των ενσήμων για το επόμενο επίδομα ανεργίας αρχίζει από την στιγμή της νέας πρόσληψης. Γι' αυτό διεκδικούμε όλα τα ένσημα και της καλοκαιρινής προετοιμασίας και του Σεπτεμβρίου, γι' αυτό συνεχίζουμε να παλεύουμε, για να γίνει πράξη το πλήρες ωράριο = πλήρη ένσημα. Ο άνεργος, του οποίου η εργασιακή σχέση τερματίζεται με οικιοθελή αποχώρηση, δεν αποκτά δικαίωμα επιδότησης (σ.σ. επισημαίνουμε ότι η διαδικασία αυτή αποτελεί τη νέα φόρμα απολύσεων για να γλιτώνουν οι εργοδότες

την αποζημίωση). Μετά πάροδο 60 ημερών από τη λύση της εργασιακής σχέσης, επέρχεται απόσβεση του δικαιώματος για επιδότηση (σ.σ. Το επίδομα αρχίζει να μετρά 7 μέρες μετά την απόλυση. Κάθε μέρα που καθυστερούμε, μειώνεται και το επίδομα ανεργίας).

Το βασικό επίδομα ανεργίας είναι το 55% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη. Αυτό σημαίνει ότι πάνω από 396,37 ευρώ μέσες μηνιαίες αποδοχές παίρνουμε πλήρες επίδομα (454,25 ευρώ με προσαύξηση 10% για κάθε μέλος της οικογένειας). Με

μέσες μηνιαίες αποδοχές από 198,19 έως 396,36 ευρώ παίρνουμε μόνο το 75% του επιδόματος (340,68 ευρώ). Έως 198,18 ευρώ μέσες μηνιαίες αποδοχές παίρνουμε 50% του επιδόματος (227,12 ευρώ).

Δεν παζαρεύουμε ούτε τον αριθμό των ενσήμων ούτε τον αριθμό των ωρών, άρα και το ύψος των εισφορών στο ΙΚΑ. Όταν οι εργοδότες δηλώνουν λιγότερες ώρες, τότε οι εργαζόμενοι παίρνουν μειωμένο επίδομα...

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άδεια και Επίδομα Άδειας

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΑΔΕΙΑΣ

Για κάθε μήνα εργασίας δικαιούμαστε 2 μέσα ημερομίσθια. Αρχίζουμε να μετράμε από τότε που άρχισε η προηγούμενη άδεια.

Πρακτικός τρόπος:

Μήνες εργασίας	Μισθός	Ημερομίσθια
1 μήνας	2/25	2
2 μήνες	4/25	4
3 μήνες	6/25	6
4 μήνες	8/25	8
5 μήνες	10/25	10
6 μήνες	12/25	12
7 μήνες	14/25	14
8 μήνες	16/25	16
9 μήνες	18/25	18

Παρατήρηση: για τους εργαζομένους που δεν εργάζονται κάθε μέρα, για την εφαρμογή των ανωτέρω, ως μήνας λογίζονται οι 25 μέρες εργασίας (π.χ. αν ένας εργαζόμενος εργάστηκε μέσα σε 4 μήνες 75 μέρες δικαιούται ως αποζημίωση αδειάς 6 ημερομίσθια)

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΑΔΕΙΑΣ

Για κάθε μήνα εργασίας δικαιούμαστε 2 μέσα ημερομίσθια. Αρχίζουμε από τότε που άρχισε η προηγούμενη άδεια. Αν βγαίνουν όμως πάνω από 13, εμείς παίρνουμε μόνο 13 ημερομίσθια.

Πρακτικός τρόπος:

Μήνες εργασίας	Μισθός	Ημερομίσθια
1 μήνας	2/25	2
2 μήνες	4/25	4
3 μήνες	6/25	6
4 μήνες	8/25	8
5 μήνες	10/25	10
6 μήνες	12/25	12
7 μήνες και άνω	1/2	13

Ο συνάδελφος Ντίνος Παλαισιδής

επαναπροσλήφθηκε από τις εκδόσεις ΑΓΡΑ

Μες στην καταιγίδα της επίθεσης Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ η πρώτη νίκη. Στις 18 Φλεβάρη ο συνάδελφος Ντίνος Παλαισιδής επαναπροσλήφθηκε από τις εκδόσεις ΑΓΡΑ. Είχε απολυθεί στις 13/1 γιατί διεκδίκησε τα δικαιώματά του. Ο Σύλλογος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών γνωρίζει τη δράση του Ντίνου για τα εργατικά δικαιώματα στο χώρο των εργαζομένων στα βιβλιοπωλεία, την ανιδιοτελή στάση του, την ταύτιση της ζωής του με το ακηδεμόνευτο εργατικό κίνημα, την αλληλεγγύη του σε κάθε απολυμένο και διωκόμενο από τους καθεστωτικούς μηχανισμούς. Τα μέλη του ΣΕΦΚ, πρωτοβάθμια σωματεία του εκπαιδευτικού και εργατικού κινήματος αλλά και αλληλέγγυοι στήριξαν τις απεργίες των εργαζομένων στην «ΑΓΡΑ», ήταν δίπλα στους απεργούς στις συνεχείς κινητοποιήσεις έξω από την «ΑΓΡΑ» μέχρι τη νίκη.

Δολοφονική επίθεση στη συναδέλφισσα Κάρμεν Μ.

Ο Σύλλογος των Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών καταδικάζει τη δολοφονική επίθεση ενάντια μέλος του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών και Λοιπών Εργαζομένων του Κλάδου του Επισιτισμού, η οποία απολύθηκε από το αφεντικό-ιδιοκτήτη της αλυσίδας καφετεριών VIA VAI Στέλιο Καρέζο και στις 24 Μάρτη δέχθηκε επίθεση από αγνώστους την ώρα που κατευθυνόταν στο σπίτι της. Τη χτύπησαν βάνουσα στο κεφάλι και την εγκατέλειψαν αιμόφυρτη και λιπόθυμη στην είσοδο του σπιτιού της. Ο Σύλλογος των Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών καταγγέλλει την αδιάλλακτη προκλητική και τρομοκρατική στάση της εργοδοσίας απέναντι στην εργαζόμενη αλλά και στους εκπροσώπους του σωματείου στις συναντήσεις που έγιναν με τους λογιστές της επιχείρησης, για τα δεδουλευμένα, τα ένσημα και την αποζημίωση. Καταγγέλλουμε ότι την 23η Μάρτη, ημέρα που θα γινόταν ο τελικός διακανονισμός ο εργοδότης, μπροστά τη μαζική παρουσία μελών του σωματείου, σήκωσε τη μπλούζα του κι επέδειξε το ΟΠΛΟ που έφερε στη ζώνη του. Μετά από μαζικές κινητοποιήσεις ο εργοδότης κατέβαλε όλα τα δεδουλευμένα.

Δικαίωση

Το Ειρηνοδικείο Χαλανδρίου δικαίωσε συναδέλφισσα και υποχρέωσε την εργοδοσία των φροντιστηρίων «θεματικό» στα Βόρεια Προάστια να καταβάλει διαφορά δεδουλευμένων, δώρα Πάσχα, Χριστουγέννων, αργιών, επίδομα και αποζημίωση αδειάς, ενημερώσεις γονέων, καθώς και τη διαφορά του επιπλέον 15λεπτου, καθώς το φροντιστήριο παραβίαζε τη ΣΣΕ και είχε διδακτική ώρα 60'.

Νίκη του κινήματος αλληλεγγύης η απελευθέρωση του Μάριου Ζέρβα

Ο συνάδελφος γυμναστής Μάριος Ζέρβας συμμετείχε στην μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση της Πέμπτης 11 Μαρτίου ενάντια στα οικονομικά μέτρα, όπως και χιλιάδες άλλοι εργαζόμενοι, προφυλακίστηκε με μοναδικό στοιχείο τις ψευδείς κατηγορίες των αστυνομικών που τον συνέλαβαν στη διάρκεια της πορείας και παρ' ότι υπήρχαν δεκάδες αυτόπτες μάρτυρες που κατήγγειλαν την αναίτια σύλληψη, μεταξύ των οποίων και μέλη ΔΣ πρωτοβάθμιων σωματείων, αυτοί δεν εξετάστηκαν από τον ανακριτή. Στις 15/4 έγινε διαδήλωση της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και στις 21/4 παρέμβαση στο υπουργείο Δικαιοσύνης των πρωτοβάθμιων σωματείων. Στις 23/4 αποφυλακίστηκε.

ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6115

Τρίμηνη έκδοση Σ.Ε.Φ.Κ. - Λόντου 6, 106 81 ΑΘΗΝΑ, τηλ.: 210 3820.537, 6938-204777, 6977-652768

ΕΚΔΟΤΗΣ: Λιονύσης Αμπάτης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μιχάλης Κιτσώνας

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Νάσια Κοντομήτρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Χριστόφορος Βλάχος

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Ν. Καμπύλης, Νικητορά 6, τηλ.: 210-3304.965

Τα γραφεία του σωματείου από τις 23 Ιουνίου

θα είναι ανοιχτά κάθε Τετάρτη απόγευμα

από τις 19:30- 21:30 μ.μ.

Η ώρα της μάχης

Η τελική διαμόρφωση του «πακέτου μέτρων» της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στο πλαίσιο του «μηχανισμού στήριξης» που συμφώνησε με την Ε.Ε. και τους «επαγγελματίες οικονομικούς δολοφόνους» του ΔΝΤ, αποτελεί κήρυξη πολέμου ενάντια στους εργαζομένους, τους συνταξιούχους και τη νεολαία. Μειώνουν τους μισθούς και τις συντάξεις και καταργούν ουσιαστικά τα δώρα και τα επιδόματα αδειας. Περιορίζουν ριζικά τις δαπάνες για Παιδεία και Υγεία. Απολύουν χιλιάδες συμβασιούχους και προοπτικά και δημοσίους υπαλλήλους. Απελευθερώνουν τις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, την ώρα που η ανεργία παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Αυξάνουν τους άδικους έμμεσους φόρους. Στο περιβάλλον «Μνημόνιο» έχουν ήδη δεσμευτεί για τη ριζική αλλαγή του καθεστώτος των συλλογικών συμβάσεων που θα σημαίνει ουσιαστικά κατάργηση τόσο των κλαδικών συμβάσεων όσο και δυνατότητα αμοιβής κάτω από τα κατώτατα όρια της Εθνικής σύμβασης.

Ταυτόχρονα, ανατρέπουν τα πάντα στο ασφαλιστικό, αφού όχι μόνο παρατείνουν τα όρια και μειώνουν τις συντάξεις αλλά και περνάμε από το αναδιανεμητικό στο ανταποδοτικό σύστημα ασφάλισης. Πλέον θα μετρά για τον υπολογισμό της σύνταξης το σύνολο του εργασιακού βίου. Οι εργαζόμενοι στα φροντιστήρια με τα μεγάλα διαστήματα ανεργίας και την εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών, θα πάρουμε συντάξεις πείνας.

Μας λένε τα μέτρα είναι αναγκαία για να σωθεί η οικονομία από την πτώχευση. Κι όμως την ίδια στιγμή παραμένουν ακέραιες οι προκλητικές φοροαπαλλαγές των επιχειρήσεων, οι υπέρογκες αμυντικές δαπάνες (ανακοινώνουν ότι δήθεν θα μαζέψουν 5 δισ για να «αντιμετωπίσουν την κρίση», ενώ την ίδια στιγμή έδωσαν 3,5 δισ. για 6 υποβρύχια, εκ των οποίων το ένα γέρνει, στη γερμανική πολεμική βιομηχανία και 2,5 δισ. στην γαλλική πολεμική βιομηχανία για 6 φρεγάτες), το γαϊτανάκι των δισεκατομμυρίων στις υπερκοστολογημένες δημόσιων έργων και προμηθειών φαρμακευτικού-νοσοκομειακού υλικού. Οι εργαζόμενοι, που υφίστανται από το 1985 αλλεπάλληλα κύματα λιτότητας, καλούνται και τώρα να πληρώσουν τη λεηλασία του δημόσιου πλούτου. Βρίσκονται αντιμέτωποι με μια επίθεση που δεν αφορά τόσο τα δημοσιονομικά αλλά επιδιώκει να πάρει τη ρεβάνς για τις κατακτήσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Οι δυνάμεις του κεφαλαίου και οι πολιτικοί εκπρόσωποί τους θέλουν πτηνόμενο τον λαό και ταπεινωμένη την εργατική τάξη, ελπίζοντας ότι πάνω στη συντριβή των κινημάτων θα ανακάμψει η κερδοφορία των καπιταλιστών. Δεν διαστάζουν να κουρελιάσουν οποιαδήποτε έννοια «εθνικής κυριαρχίας» και να απαρνηθούν κάθε επίφαση «δημοκρατίας» καταργώντας την κοινοβουλευτική διαδικασία άσκησης της οικονομικής πολιτικής, αποδεχόμενοι την κατοχή από τους εκπροσώπους της ΕΕ και

της ΔΝΤ. Και όλα αυτά τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση κάθε άλλο παρά «ασφαλές καταφύγιο» και στήριγμα είναι. Αντίθετα, αποτελεί μηχανισμό που μεθοδεύει και επιβάλλει τις πιο επιθετικές ταξικές πολιτικές ενάντια στους εργαζομένους και την κοινωνία. Όσο για το ΔΝΤ έχει ήδη γράψει ιστορία ως προς την κατακρεούργηση των εργατικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων σε πλήθος χώρες. Σε αυτούς λοιπόν, έχει παραδοθεί ο πλήρης έλεγχος της οικονομικής πολιτικής.

Οι απολογητές της κυρίαρχης πολιτικής, έχουν βαλθεί να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή, ότι εάν δεν πάρουμε αυτά τα μέτρα θα χρεοκοπήσουμε. Στην πραγματικότητα θα χρεοκοπήσουμε εάν αποδεχτούμε αυτά τα μέτρα, τη συνθήκη του εργασιακού και κοινωνικού μεσαίωνα που μεθοδεύουν. Η σωτηρία των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων σήμερα περνάει μόνο μέσα από την ολόπλευρη ρήξη με αυτή την πολιτική. Γιατί άλλος δρόμος υπάρχει: διαγραφή του ληστρικού δημόσιου χρέους, εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών επιχειρήσεων, ρήξη με την ΟΝΕ και την ΕΕ, φορολόγηση του κεφαλαίου, ριζικός περιορισμός των αμυντικών και κατασταλτικών δαπανών, απαγόρευση των απολύσεων, αύξηση των μισθών, κατοχύρωση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, της υγείας και της ασφάλισης. Αυτός είναι ο δικός μας «μονόδρομος», ο μονόδρομος του δικαίωματος στην αξιοπρέπεια και την ελπίδα!

Γι' αυτό και σήμερα χρειάζεται πανεργατικός και παλλαϊκός ξεσηκωμός. Τα σημάδια από τις μεγάλες απεργίες και διαδηλώσεις, τα ποτάμια της οργής που πλημμύρισαν τους δρόμους και πολιόρκησαν το κοινοβούλιο, οι πολύμορφες δράσεις και κινητοποιήσεις, δείχνουν ότι σήμερα συσσωρεύονται εκρηκτικά υλικά μέσα στην ελληνική κοινωνία, υπάρχουν δυνατότητες για εργατική εξέγερση ενάντια στο πακέτο

μέτρων κυβέρνησης, ΕΕ και ΔΝΤ. Έχουμε τη δύναμη σε αυτή τη μάχη να βγούμε νικητές. Να αποκρούσουμε την επίθεση αλλά και να ανοίξουμε νέους δρόμους για τη χειραφέτηση των εργαζομένων. Να συσπειρωθούμε γύρω από τα σωματεία που επιμένουν στον ακηδεμόνευτο ταξικό συνδικαλισμό, να δώσουμε τη μάχη των απεργιών και των διαδηλώσεων, να οικοδομήσουμε δομές λαϊκής αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης σε κάθε γειτονιά.

Έτσι ώστε όταν κάποτε μας ρωτήσουν τα παιδιά μας τι κάναμε την ώρα της μεγάλης μάχης, να πούμε:

Βγήκαμε στην πρώτη γραμμή, σταθήκαμε όρθιοι, νικήσαμε!

Παναγιώτης Σωτήρης

Ανακοίνωση του ΣΕΦΚ για τα γεγονότα της 5ης Μάη

Η 5η Μάη είναι η μεγαλύτερη απεργία στην Ελλάδα μετά το 1974 και η απεργιακή πορεία των 200.000 απεργών στην Αθήνα η πιο μαχητική κινητοποίηση της περιόδου ενάντια στη χούντα κυβέρνησης ΔΝΤ-ΕΕ.

Ο τραγικός θάνατος των τριών εργαζομένων στην τράπεζα Μαρίφι ήρθε την ώρα που η κινητοποίηση ήταν σε εξέλιξη, ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι δεν έφευγαν από το Σύνταγμα, συγκρούονταν με τα ΜΑΤ, δεν έκαναν πίσω από τα δολοφονικά χημικά που έριχναν.

Ο τραγικός θάνατος των τριών εργαζομένων απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι η αντίληψη της «βίας για τη βία» όσων βιάζονται να δείξουν ότι αυτοί και μόνον αυτοί είναι οι εξεγερμένοι, ενώ όλοι οι άλλοι είναι συμβιβασμένοι, είναι επικίνδυνη και εχθρική προς το κίνημα γιατί:

- α) αφαιρέσει τη ζωή τριών εργαζομένων
- β) σταμάτησε την εργατική εξέγερση της 5ης Μάη
- γ) έδωσε τη δυνατότητα στο καθεστώς και τους μηχανισμούς προπαγάνδας να αντεπιτεθούν ιδεολογικά εις βάρος του εργατικού κινήματος και της κοινωνίας, καθώς επιχειρήσαν να νομιμοποιήσουν τη γενικευμένη καταστολή, να αποσιωπήσουν το όργιο βίας-τρομοκρατίας στην πορεία και σε πολιτικούς χώρους, να ενοχοποιήσουν το κίνημα, να τρομοκρατήσουν τους εργαζομένους και να τους ξανακλείσουν στο σπίτι.

Ο τραγικός θάνατος των 3 εργαζομένων δεν θα επερκόταν, αν η εργοδοτική τρομοκρατία της Μαρίφι δεν τους υποχρέωνε να παραμείνουν σε ένα κάτεργο εγκλωβισμένοι στον θάνατο.

Τα γεγονότα αυτά καθιστούν αναγκαίο τον αυτοκαθορισμό των κινητοποιήσεων των εργαζομένων και των ανέργων, τη διαμόρφωση μιας άλλης κουλτούρας σε ό,τι αφορά τη σύγκρουση του εργατικού κινήματος με το Κεφάλαιο και το Κράτος, τη συλλογική ανατρεπτική δράση για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Η απελευθέρωση των εργαζομένων και των ανέργων είναι έργο των ίδιων Όλοι στους δρόμους του αγώνα

Ο ΣΕΦΚ στους δρόμους του αγώνα

Και η φετινή χρονιά ήταν πλούσια σε κινητοποιήσεις και κοινωνικούς αγώνες και φυσικά... έπεται η συνέχεια μιας και μπαίνουμε σε μια περίοδο οξυμένης φτώχειας και απαξίωσης- κατάργησης κεκτημένων εργατικών δικαιωμάτων που κατοχυρώθηκαν με αίμα από τους εργαζομένους.

Το σωματείο συμμετείχε σε κάθε κοινωνικό αγώνα, αλλά και διεκδίκησε, με ακόμα μεγαλύτερη συμμετοχή από συναδέλφους/ισες φέτος, τα κλαδικά μας αιτήματα:

17/11/09: πορεία για τον εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου με τήρηση μάλιστα της αργίας από τη συντριπτική πλειοψηφία των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης.

6/12/09: ένα χρόνο μετά την δολοφονία του αδικολογμένου μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου, ο ΣΕΦΚ συμμετείχε στην πορεία που έγινε μαζί με άλλους εργαζομένους και τη νεολαία σε μαζικό μπλοκ.

7/12/09: ημέρα πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου, το σωματείο συμμετείχε με στάση εργασίας 13:00-16.30μ.μ.

17/12/09: με απόφαση της γενικής συνέλευσης συμμετείχαμε στην πανεκπαιδευτική- πανεργατική απεργία.

10/02/10: το σωματείο συμμετέχει στην πρώτη μαζική κινητοποίηση την 24ωρη απεργία στο μπλοκ των πρωτοβάθμιων σωματείων, ενάντια στο «Πρόγραμμα Σταθερότητας» με απόφαση γενικής συνέλευσης.

24/02: συμμετοχή του σωματείου στην 24ωρη απεργία στην οποία οι δυνάμεις καταστολής με χημικά και προσαγωγές προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τους εργαζομένους/ες και τη νεολαία που διαδήλωνε.

04/03: ο ΣΕΦΚ συμμετέχει στο πανεργατικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια

5/03: τρίωρη στάση εργασίας 12:00-15:00 και συμμετοχή στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα.

11/03: ακόμα πιο μαζική απάντηση με 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση από τους εργαζομένους/ες ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης, το «Πρόγραμμα Σταθερότητας» και τα Μ.Μ.Ε. Πάνω από 80.000 διαδηλωτές έστειλαν μήνυμα ανυπακοής και αγώνα. Στην απεργία το μπλοκ του σωματείου όπως και άλλα πρωτοβάθμια σωματεία που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στη προσυγκέντρωση στο Μουσείο, δέχτηκαν επίθεση από τα ΜΑΤ με σκοπό να σπάσει η πορεία σε δύο κομμάτια, ρίχνοντας τόνους χημικών. Ωστόσο τα σωματεία κατόρθωσαν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό και να κάνουν την πορεία.

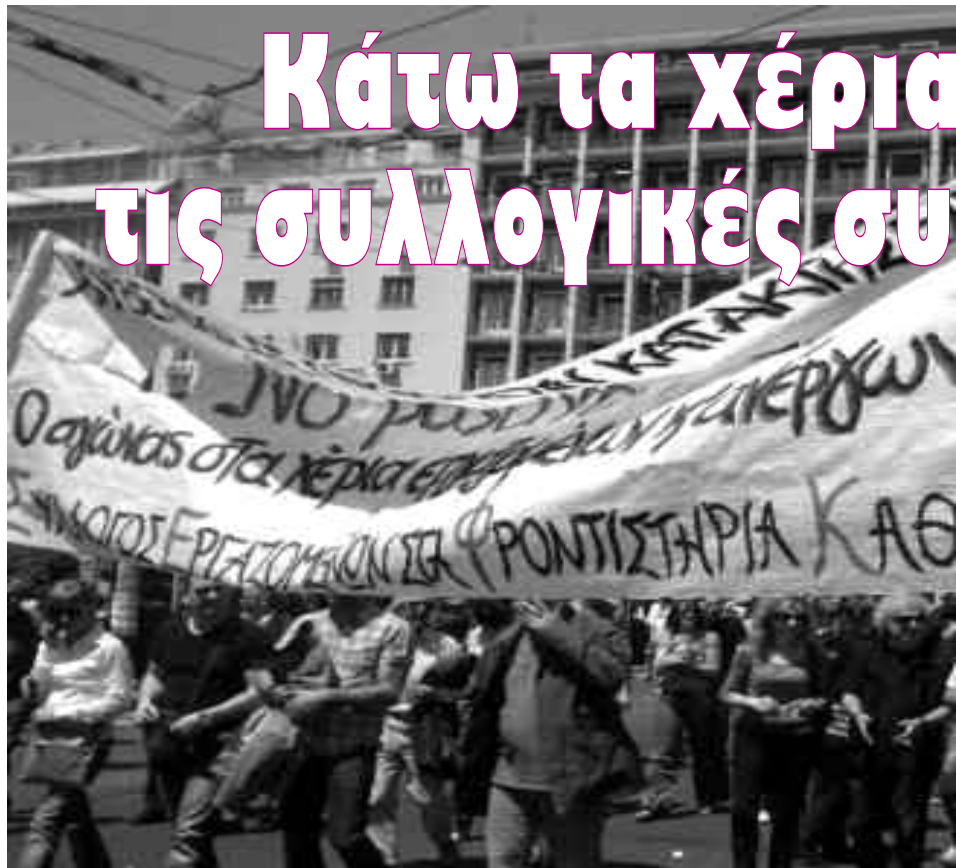
22/4: στην απεργιακή κινητοποίηση ο ΣΕΦΚ συμμετείχε με τρίωρη στάση εργασίας και με συμμετοχή στην προσυγκέντρωση και στην πορεία.

Πρωτομαγιά: η συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία ήταν η μαζικότερη που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια σε εργατική πρωτομαγιά, παρά τα χημικά και την καταστολή από την αστυνομία και την εκκωφαντική σιωπή των Μ.Μ.Ε για τη μαζικότητά της.

2/5: γενική συνέλευση του σωματείου, όπου αποφασίζεται η συμμετοχή του κλάδου στην πανεργατική απεργία στις 5/5 αλλά και στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 4/5.

5η του Μάη: σταθμός για το ελληνικό εργατικό κίνημα με τη συμμετοχή 200.000 χιλιάδων εργαζομένων και νεολαίας να κατακλύζουν τους δρόμους της Αθήνας και των άλλων μεγάλων πόλεων της χώρας δείχνοντας την ανυπακοή τους απέναντι στα αντεργατικά μέτρα που επιβάλλουν η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ, η Ε.Ε και το Δ.Ν.Τ. Ο άδικος θάνατος των τριών συναδέλφων μας από την ΜΑΡΦΙΝ έγινε αντικείμενο για παιχνίδι και προπαγάνδα στα χέρια της κυβέρνησης και των Μ.Μ.Ε, προκειμένου να ποινικοποιηθούν και να στιγματιστούν οι εργατικοί αγώνες. ΔΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΕΙ! Και αυτό θα γίνει μόνο μέσα από την αυτοοργάνωση των εργαζομένων και τη στήριξή μας στο εργατικό πρωτοβάθμιο σωματείο μας, στον ΣΕΦΚ.

Αναστασία Βεργάκη

Κάτω τα χέρια τις συλλογικές συ

Για τους εργοδότες δεν υπάρχει τίποτα πιο ενοχλητικό από τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ), η οποία κατοχυρώνει τα δικαιώματά μας και μας δίνει τη δυνατότητα να βελτιώνουμε τη θέση μας. Μέχρι τώρα, μέσα από τους αγώνες του σωματείου όλα τα προηγούμενα χρόνια, καταφέραμε και να κερδίσουμε αυξήσεις μεγαλύτερες από τις αντίστοιχες της ΓΣΕΕ, αλλά και να κατοχυρώσουμε τόσο τυπικά, όσο και στην πράξη μία σειρά από δικαιώματα (6η τριετία, αργίες, 45λεπτη διδακτική ώρα, επαναπρόσληψη εγκύων κτλ.). Γι' αυτό το λόγο οι εργοδότες σε κάθε διαπραγματεύση, όπως και σ' αυτή που εξελίσσεται αυτή τη στιγμή, ζητούν την κατάργηση κάθε θεσμικής κατάκτησης, πάγωμα των μισθών, αλλά και επί της ουσίας μείωση των αποδοχών μας κατά το 1/3, αφού ζητούν για κάθε 3 ώρες διδασκαλίας η μία να είναι απλήρωτη!

Ωστόσο, αυτή τη στιγμή ερχόμαστε αντιμέτωποι με έναν ακόμα μεγαλύτερο και συνολικότερο κίνδυνο: την ίδια την κατάργηση της ΣΣΕ είτε στην πράξη είτε ακόμα και τυπικά. Αυτός είναι ο διακρουγμένος σχεδιασμός κυβέρνησης, ΔΝΤ και Ε.Ε. Το ΔΝΤ μάλιστα απαίτησε ακόμα και την κατάργηση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), η οποία κατοχυρώνεται και συνταγματικά, αλλά και μέσα από την ίδια την ευρωπαϊκή νομοθεσία! Άμεσος στόχος τους είναι η αντικατάσταση των κλαδικών συμβάσεων από επιχειρησιακές ή και ατομικές, πράγμα που σημαίνει ότι σε κάθε χώρο εργασίας θα διαμορφώνεται μια διαφορετική πραγματικότητα, ε-

νώ οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και διεκδικήσεις θα αποτελέσουν παρελθόν. Οι επιχειρησιακές μάλιστα συμβάσεις θα μπορούν να ορίζουν αμοιβές ακόμα και κατώτερες από την ΕΓΣΣΕ!

Ταυτόχρονα προωθείται η κατάργηση του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας και η απαγόρευση της δυνατότητας μονομερούς προσφυγής των σωματείων (χωρίς τη συμφωνία των εργοδοτών) στη διαδικασία της μεσολάβησης και διαιτησίας. Μέχρι τώρα, όταν οι εργοδότες αρνούνται να αποδεχτούν τη σύμβαση, υπάρχει η δυνατότητα στους εργαζομένους να προσφύγουν μονομερώς στη διαδικασία της διαιτησίας. Κι ενώ το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο είναι ήδη εκβιαστικό για τους εργαζομένους, η κατάργησή του θα μας φέρει σε ακόμα χειρότερη θέση, αφού για την ύπαρξη ΣΣΕ προϋπόθεση θα είναι η συμφωνία των εργοδοτών.

Στο στόχαστρο, επιπλέον, έχει τεθεί και η δυνατότητα κήρυξης μιας ΣΣΕ ως υποχρεωτικής. Με το ισχύον καθεστώς η ΣΣΕ κηρύσσεται υποχρεωτική για όλα τα φροντιστήρια Ν. Αττικής με απόφαση του Υπουργείου Εργασίας. Εφόσον η δυνατότητα αυτή αναιρεθεί, η ΣΣΕ δε θα καλύπτει πλέον όλους τους εργαζομένους του κλάδου, αλλά αποκλειστικά και μόνο αυτούς που εργάζονται σε εργοδότες, μέλη του εργοδοτικού συλλόγου που την υπέγραψε. Εξάλλου, το μοντέλο των επιχειρησιακών συμβάσεων δεν μπορεί να έχει καμία εφαρμογή σε επιχειρήσεις με λιγότερους από 20 εργαζόμενους.

Η επί της ουσίας, λοιπόν, κατάργηση των ΣΣΕ θα φέρει συνθήκες ερ-

**ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ!
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...**

Για τον αγώνα για την επαναπρόσληψη των απολυμένων από τα φροντιστήρια «Σύγχρονο»

Αφιέρωμα: Στους δρόμους του αγώνα

Οι περισσότεροι συνάδελφοι καθηγητές φροντιστηρίων, όταν δίνουμε συνέντευξη για να προσληφθούμε, καλούμαστε από τους εργοδότες να κάνουμε τις λεγόμενες "συμφωνίες αυτές περιλαμβάνουν όρους που βρίσκονται εξευτελιστικά μακριά από τη ΣΣΕ (μη καταβολή δώρων και επιδομάτων, λειψά ένησημα, απλήρωτες ώρες).

Οι εργαζόμενοι στο "Σύγχρονο" εκτός από τη μη καταβολή δώρων/επιδομάτων, προβληματίζονταν και για αμοιβές κάτω από τη σύμβαση, αδήλωτες ώρες, απλήρωτες ώρες ενημερώσεων, ώρες που με ευθύνη της επιχείρησης δεν γίνονταν και δεν πληρώνονταν ή αναπληρώνονταν, δουλειά τις Κυριακές χωρίς την προσαύξηση του 75%.

Ένα γεγονός τον Φλεβάρη του 2008 (απλήρωτες ώρες λόγω χιονόπτωσης), φάνηκε να δρα καταλυτικά. Άρχισαν συναντήσεις εκτός φροντιστηρίου, στις οποίες συμμετείχαν ολοένα και περισσότεροι συνάδελφοι, με ολοένα και μεγαλύτερη διάθεση να διεκδικήσουν. Μαζεύτηκαν υπογραφές πάνω από 20 συναδέλφων και συντάχθηκε κείμενο με το οποίο αξιωνόταν όχι μόνο τα ωρομίσθια της μέρας της χιονόπτωσης αλλά και όλα όσα (δώρα, επιδόματα, ένησημα) δεν αποδίδονταν από την επιχείρηση, παραβιάζοντας τη ΣΣΕ.

Δυστυχώς, το εγχείρημά μας δεν προχώρησε μέχρι την τελική σύγκρουση, είχε αφήσει όμως σημαντική παρακαταθήκη για την επόμενη χρονιά.

Έτσι λίγο πριν τα Χριστούγεννα του 2008, 5 συνάδελφοι αποφασίζουμε να στείλουμε επιστολή στη διεύθυνση της επιχείρησης με την οποία απαιτούμε τα δώρα των Χριστουγέννων.

Η σύγκρουση με την εργοδοσία πριν τις διακοπές, ήταν για όλους μας μια ξεχωριστή εμπειρία. Οι μεθοδεύσεις που επέλεξαν για να "αμυνθούν" είναι πραγματικά μνημειώδεις. Δύο μέτοχοι ανέλαβαν το "καθήκον" να μιλήσουν στον καθένα μας ξεχωριστά. Πέρα από τις προσπάθειες να μας πείσουν συναισθηματικά, έφτασαν στο σημείο να προτείνουν σε δύο από εμάς να πουν στους υπόλοιπους τρεις, ότι πήραν τα δώρα, χωρίς φυσικά να τους τα δώσουν!

Η επιμονή μας όμως είχε αποτέ-

λεσμα, καθώς όχι μόνο πήραμε τα δώρα των Χριστουγέννων αλλά και λίγους μήνες αργότερα και τα δώρα του Πάσχα. Είχαμε όμως ισχυρές ενδείξεις - μετά το Πάσχα - ότι δεν θα επαναπροσληφθούμε.

Στέλνουμε τότε δεύτερη επιστολή και καλούμε τους μετόχους σε συνάντηση, μη δεχόμενοι καμία εκδικητική απόλυση. Οι μέτοχοι αρνούνται αρχικά και προσπαθούν να σπάσουν το μέτωπό μας.

Οι μέτοχοι μετά τη συνεχή πίεση τη δικιά μας και του ΣΕΦΚ, υποχωρούν και στη συνάντηση που ορίζεται για την προτελευταία εβδομάδα των θερινών μαθημάτων του Ιουλίου, προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν μας έδωσαν ώρες το καλοκαίρι γιατί δεν είχαν, ότι σε καμία περίπτωση δεν θέλουν να μας απολύσουν εκδικητικά και ότι υποφέρουν από την οικονομική κρίση.

Μας υπόσχονται ότι την νέα χρονιά θα προσπαθήσουν να μας βρουν ώρες, γιατί μας εκτιμούν ως επιστήμονες και δασκάλους.

Δεν επαναπαυόμαστε με αυτήν την "υπόσχεση" και αποφασίζουμε ότι πρέπει να τους πείσουμε περισσότερο, πριν να κλείσουν για καλοκαίρι. Γίνονται δύο διαφορετικές παραστάσεις διαμαρτυρίας, μία από τον ΣΕΦΚ και μία από το ΠΑΜΕ, που επιλέγει να κάνει χωριστή παράσταση.

Οι εργοδότες όμως τον Σεπτέμβρη δεν προσέλαβαν τους τρεις από τους τέσσερις που διεκδικήσαμε. Τον Οκτώβρη του 2009 οι τρεις που δεν επαναπροσληφθήκαμε, προχωρήσαμε σε καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας διεκδικώντας τις διαφορές από την ΣΣΕ όλων των χρόνων που εργαζόμαστε στο φροντιστήριο (2 και 3 χρόνια) και φυσικά επαναπρόσληψη από τη νέα χρονιά.

Στην συζήτηση στην Επιθεώρηση Εργασίας (20/11/09), εμείς απαιτήσαμε και το καταφέραμε μετά από μάχη, να συζητηθεί μαζί με τις οικονομικές αξιώσεις μας (το μεγαλύτερο μέρος των οποίων και πήραμε) και το βασικό αίτημα της επαναπρόσληψης από την νέα ακαδημαϊκή χρονιά. Είχαμε μαζί μας τον ΣΕΦΚ, πολλούς αλληλέγγυους συναδέλφους και συνδικαλιστές από τις ομοσπονδίες της ΟΙΕΛΕ, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, οι οποίοι δήλωσαν ότι **ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΚΑΜΙΑ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΣΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ.**

Στις 10 Φλεβάρη στην απεργία

των πρωτοβάθμιων σωματείων Ιδιωτικού και δημόσιου τομέα κατά των πρώτων μέτρων της Κυβέρνησης και της ΕΕ αποφασίσαμε να παρέμβουμε ξανά στο Σύγχρονο της Κάνιγγος. Εκεί ζήσαμε ανεπανάλιπτες στιγμές συναδελφικής αλληλεγγύης, αφού έξι στους εννιά συναδέλφους που δούλευαν εκείνη την μέρα, αποφάσισαν να συμπαρασταθούν στον δίκαιο αγώνα μας και δεν ανέβηκαν για μάθημα. Το γεγονός αυτό μας γεμίζει αυτοπεποίθηση και κουράγιο για τη συνέχιση του αγώνα της επαναπρόσληψης.

Η εμπειρία μας ως τώρα από την υπόθεση του "Σύγχρονου" δείχνει από τη μια τις διαθέσεις των εργοδοτών να χρησιμοποιούν την εργασιακή επισφάλεια και την κινητικότητα του κλάδου μας - η οποία θα κορυφωθεί στο επόμενο διάστημα μετά την ιστορικών διαστάσεων επίθεση κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ στις δυνάμεις της εργασίας αλλά και ειδικότερα μετά το νέο πολυνομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου - για να μειοδοτήσουν τα κέρδη τους, αλλά και την αδιάκοπη προσπάθειά τους να εκμαυλίσουν τις συνειδήσεις μας, να μας υποτάξουν.

Δείχνει όμως και την άλλη πλευρά, τους εργαζομένους που μέχρι τώρα θεωρούσαν πως τίποτα δεν αλλάζει, που δεν ήξεραν πώς και γιατί να αντισταθούν και να διεκδικήσουν, που πίστευαν ότι ο συνδικαλισμός είναι ξεπουλημένος στα αφεντικά ή εξυπηρετεί παραταξιακές ή και προσωπικές σκοπιμότητες, να συνειδητοποιούν τώρα τις ανάγκες τους, να απευθύνονται ενυπόγραφα προς την εργοδοσία, να αγωνίζονται μαζί με τους συναδέλφους τους για κοινούς στόχους, να νιώθουν τη δύναμη της αλληλεγγύης να ξεπερνά τον φόβο τους, να ωριμάζει μέσα τους η ανάγκη του αγώνα.

Αυτή την πλευρά της ελπίδας και της προοπτικής των συλλογικών, ακηδεμόνευτων και τελικά νικηφόρων αγώνων να αναπτύξουμε και να μαζικοποιήσουμε από δω και πέρα.

Γιατί, συνάδελφοι, αυτός είναι ο μόνος δρόμος.

Για να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπειά μας.

Για να κερδίσουμε τη ζωή μας.

Δ. Αμπάτης, Χημικός
Χ. Κουκουφίλιππου, Μαθηματικός
Γ. Κυριαζίδης, Μαθηματικός
Φ. Μποτσώλης, Φυσικός

γασιακού μεσαίωνα και εξαθλίωσης για τους εργαζομένους, αφού αυτό δε θα έχει οδυνηρά αποτελέσματα μόνο στο ωρομίσθιο, αλλά και σε ό,τι άλλο ορίζει η ΣΣΕ (εργάσιμος χρόνος, αργίες, δώρα κτλ.). Για να φανταστούμε την πραγματικότητα που θα διαμορφωθεί στο χώρο μας αρκεί να δούμε ποια είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοί μας στα ξενόγλωσσα φροντιστήρια, από τη στιγμή που τη διαπραγμάτευση της ΣΣΕ του κλάδου τους ανέλαβε το εργοδοτικό σωματείο: κατακόρυφη πτώση στα ωρομίσθια (ακόμα και 40%) και κατάργηση κάθε θεσμικής κατάκτησης των προηγούμενων χρόνων (μη καταβολή προϋπηρεσίας, αργιών, διακοπών Χριστουγέννων-Πάσχα).

Μέχρι τώρα, η ύπαρξη της ΣΣΕ αποτελούσε ανάχωμα στις επιδιώξεις των εργοδοτών για όσο το δυνατό μεγαλύτερη συμπίεση του κόστους εργασίας μας. Ακόμα και σε φροντιστήρια που δεν τηρούνταν οι διατάξεις της, κανένας καθηγητής δεν έπαιρνε ωρομίσθιο πολύ κάτω από το προβλεπόμενο, αλλά και πετύχαμε μέσα από τη δράση του σωματείου την καθολική τήρηση των αργιών, ενώ τώρα είμαστε σε διαδικασία να επιβάλουμε σε κάθε εργασιακό χώρο το 45λεπτο (βλ. Διακρότημα και Συμμετρία Ηλιούπολης και Διακρότημα Περιστέρου και Αιγάλεω).

Είναι πλέον σαφές ότι η κυβέρνηση, το ΔΝΤ και η Ε.Ε. έχει εξαπολύσει την πιο σκληρή και συνολική επίθεση τόσο στο εισόδημα, όσο και στα δικαιώματα των εργαζομένων. Εμείς καλούμαστε το επόμενο διάστημα να διαλέξουμε ανάμεσα στον ατομικό δρόμο που οδηγεί στην απώλεια κάθε κεκτημένου αλλά και της αξιοπρέπειάς μας και στο δρόμο του μαζικού, συλλογικού και ανυποχώρητου αγώνα για την προάσπιση, αλλά και επέκταση των δικαιωμάτων μας.

Πέτρος Μαραφής

Μειανοείτε η ώρα της κρίσης έρχεται...

Με ένα κείμενο που μόνο «παραχριστιανική» οργάνωση θα μπορούσε να γράψει, η «αγωνιστική συνδικαλιστική κίνηση (ασκ)» - παράταξης του ΠΑΜΕ- επιτίθεται στο συνδικάτο καθηγητών/τριών των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης του νομού Αττικής, τον ΣΕΦΚ. Καλεί τα μέλη του ΣΕΦΚ να βαδίσουν στον «ορθό δρόμο» που χαράζει το ΠΑΜΕ και όχι στην «κατρακύλα» που έχουν πέσει οι «αμαρτωλοί», «**οι εχθροί της εργατικής τάξης**». Καθώς ο «παράδεισος της εργατικής τάξης» δεν είναι μακριά, απειλεί τους «αιρετικούς» με **ξεκαθάρισμα: «ως τη στιγμή που θα ξεφορτωθούν οι εργαζόμενοι βαρίδια, σαν κι αυτούς τους συνδικαλιστές, ως τη στιγμή που θα κατακτήσουν την εξουσία και τον πλούτο που παράγουν».**

Το κείμενο γεμάτο ανακρίβειες, ψέματα και ορθογραφικά λάθη φανερώνει πως ο συντάκτης έγραφε ό, τι προλάβαινε να ακούσει από τη φωνή που του «υπαγόρευε». Ο «προφήτης» βλέπει στον ΣΕΦΚ τους εχθρούς της εργατικής τάξης, βλέπει γύρω του διώκτες της «μόνης και αληθινής θρησκείας» και καλεί τους «πιστούς» σε επαγρύπνηση. Προωθώντας τη διάσπαση του σωματείου καλεί τους συναδέλφους να του «**γυρίσουν την πλάτη**» και να «**ακολουθήσουν**» το ΠΑΜΕ.

Να ακολουθήσουν ποιους, γιατί και προς τα πού;

Αυτούς που την ώρα που η επίθεση στους εργαζομένους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα κλιμακώνεται από Ε.Ε., κυβέρνηση και Κεφάλαιο, θεωρούν το κομματικό ως ταξικό συμφέρον, επιλέγουν την κομματική περιχαράκωση και τη διάσπαση του ΣΕΦΚ.

Αυτούς που όχι μόνο δεν κάνουν αυτοκριτική για το πώς κατάντησαν το ιστορικό σωματείο «Βύρωνας», χωρίς δικαίωμα διαπραγμάτευσης συλλογικής σύμβασης εργασίας, αλλά επιχειρούν τώρα να δηλητηριάσουν τις σχέσεις των εργαζομένων στα φροντιστήρια υπονομεύοντας τη συλλογική σύμβαση εργασίας του κλάδου. Με την αλλαγή καταστατικού του «Βύωνα», έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνει εργαζομένους στα φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης του νομού Αττικής και την επιλογή να παρεμβαίνουν μέσα από αυτό, δοκιμάζουν να κάνουν αυτό που δεν τόλμησαν ούτε οι εργοδότες να σκεφτούν: να ιδρύσουν ανταγωνιστικό σωματείο απέναντι στο ΣΕΦΚ, να καλέσουν εργαζομένους να εγκαταλείψουν ουσιαστικά το ΣΕΦΚ, να διασπάσουν τη συνδικαλιστική έκφραση του κλάδου.

Αυτούς που ο εκπρόσωπός τους στο Δ.Σ., που τώρα μας καταγγέλλει, όχι μόνο δεν συμμετείχε στη διαπραγμάτευση με τους εργοδότες για τη συλλογική σύμβαση του κλάδου στον ΟΜΕΔ στις 10/3, αλλά απαξιωτικά δήλωσε πως έχει... μάθημα οδήγησης.

Αυτούς που αρνούνται για χρόνια τώρα κάθε πρόταση του ΣΕΦΚ για κοινή ενωτική δράση. Όχι μόνο δεν συμμετέχουν σε κοινές εκδηλώσεις στις καθηγητικές σχολές για ενημέρωση των νέων συναδέλφων συκοφαντώντας τον ΣΕΦΚ στα μέλη της ΚΝΕ ότι πρόκειται για κυβερνητικό-εργοδοτικό σωματείο, αλλά και τον Δεκέμβριο του 2009, όταν ο ΣΕΦΚ πήγε στη Γενική Συνέλευση του «Βύωνα» προτείνοντας κοινή ενωτική δράση για την αντιμετώπιση του εργοδοτικού σωματείου στα ξενόγλωσσα αλλά και κοινή στάση στο 34^ο συνέδριο της ΟΙΕΛΕ, αυτοί απαίτησαν από τη Γ.Σ να αποφασίσει να διώξει τα μέλη του ΣΕΦΚ χωρίς να τους δώσει τη δυνατότητα να απευθυνθούν στους/στις εργαζομένους/ες στα ξενόγλωσσα.

Αυτούς, που ακόμα και τις ενωτικές πρωτοβουλίες τις οποίες ο ΣΕΦΚ προ-

σπαθεί και σε πολλές περιπτώσεις έχει καταφέρει, όπως η διαπραγμάτευση της πανελλαδικής σύμβασης εργασίας για πρώτη φορά από τα πρωτόβθμια σωματεία (συμπεριλαμβανομένων και σωματείων με πλειοψηφία του ΠΑΜΕ), τις βαπτίζουν «**συναλλαγή των Παρεμβάσεων με την ΠΑΣΚΕ**».

Αυτούς που ως «προστάτες» ή υπερήρωες comics, έκαναν παρέμβαση σε φροντιστήριο μέσης εκπαίδευσης στο Πέραμα την ημέρα της πανεργατικής απεργίας, στις 10 Φλεβάρη, για πρώτη φορά ως «Βύρωνας-σωματείο ιδιωτικών εκπαιδευτικών», χωρίς να συζητήσουν την παρέμβαση αυτή στον ΣΕΦΚ, επικαλύπτοντας και υπονομεύοντας τη δράση του. Η απαράδεκτη ενέργεια τους είναι περισσότερο προκλητική, γιατί την ίδια ώρα ο ΣΕΦΚ τους καλούσε στην απεργιακή κινητοποίηση που είχε προγραμματίσει, έξω από το φροντιστήριο Σύγχρονο στο κέντρο της Αθήνας, για την επαναπόσληψη τριών συναδέλφων που απολύθηκαν γιατί διεκδίκησαν την καταβολή των δώρων Χριστουγέννων - Πάσχα και ο εκπρόσωπος της ασκ απάντησε πως δεν προλαβαίνουν να έρθουν.

Αυτούς, που, ενώ έχουν κηρύξει τον «ανένδοτο αγώνα» ενάντια στις απολύσεις, έχουν εκλεγμένο στο Δ.Σ. της ΟΙΕΛΕ μέλος τους που παρουσιάζεται ως απολυμένος από φροντιστήριο που δούλευε, ενώ αποκρύπτει πως το καλοκαίρι διέλαξε την αδρά αμειβόμενη ενασχόλησή του στα κέντρα της μαζικής κουλτούρας με άλλους ταξικούς αγωνιστές-υπερήρωες. Τι έκανε ο «Βύρωνας» και το ΠΑΜΕ για την απόλυση του υπερσυνδικαλιστή τους;

Αυτούς που απαξιώνουν, συκοφαντούν και διαγράφουν ιστορικά στελέχη του ΠΑΜΕ, τίμιους αγωνιστές του εργατικού κινήματος, διότι τόλμησαν να διαφωνήσουν. Αγωνιστές που χρόνια πάλεψαν και έφτιαξαν ό,τι βρίσκουν τώρα έτοιμο οι νεοφασίστες «ιερομόναχοι». Θεώρησαν αυτοάνοχη και δεδομένη τη συλλογική σύμβαση εργασίας για τους εργαζομένους στα ξενόγλωσσα φροντιστήρια που υπήρχε 30 χρόνια και την οποία υπέγραψε ο εργατικό σωματείο «Βύρωνας» των καθηγητών/τριών στα ξενόγλωσσα. Η αλαζονική αυτή συμπεριφορά οδήγησε τον κλάδο των καθηγητών στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών σε αδιέξοδο, χωρίς σύμβαση και με κίτρινο-εργοδοτικό σωματείο που υπογράφει εξευτελιστική σύμβαση την οποία έχουν καταφέρει οι εργοδότες να κη-

ρύσσεται υποχρεωτική από το υπουργείο Εργασίας. Πέντε χρόνια μετά την μετάλλαξη του σωματείου σε «καθαρό» κομματικά, κλαδικό σωματείο στην ιδιωτική εκπαίδευση του νομού Αττικής, επιλέγουν την οργανωτική κυριαρχία και την κομματική περιχαράκωση των μελών τους επικαλύπτοντας τη δράση των σωματείων της ιδιωτικής εκπαίδευσης αλλά και υπονομεύοντας τη λειτουργία του ΣΕΦΚ γιατί είναι ακηδεμόνευτο συνδικάτο.

Αυτούς, οι οποίοι όλο αυτό το διάστημα ο μόνος αγώνας που δίνουν, είναι ο αγώνας της λάσπης και του ψέματος.

Για την ιστορία λοιπόν και για την αλήθεια...

Το παραληρηματικό κείμενο της (ασκ), **αποκρύπτει** πως αυτοί που αποκαλεί απεργοσπάστες, είχαν καλέσει τον κλάδο σε απεργιακή κινητοποίηση: την Πέμπτη 17 Δεκεμβρη όταν η ΓΣΕΕ σφύριζε αδιάφορα, την Τετάρτη 10 Φλεβάρη, όταν και πάλι η ΓΣΕΕ «υποσχόταν» μια άλλη μέρα αγώνα μόνη της στις 24/2, και είχαν καταγγείλει τη ΓΣΕΕ γι' αυτή την καθαρά διασπαστική στάση για το εργατικό κίνημα.

Αποκρύπτει ότι την απόφαση για απεργία του «Βύωνα» στις 24/2 την πήρε με απόφαση του Δ.Σ. στις 21/2, γιατί δεν έγινε η προγραμματισμένη γενική συνέλευση, μια και τα μέλη τους δεν προσήλθαν.

Αποκρύπτει πως την ίδια μέρα στη γενική συνέλευση του ΣΕΦΚ (που θα αποφάσιζε για την απεργία) δεν εμφανίστηκε κανείς από την παράταξη της ασκ ούτε καν ο εκλεγμένος στο Δ.Σ. ο οποίος, όπως δήλωσε τηλεφωνικά, ήταν... «εκτός Αθηνών».

Αποκρύπτει πως «**τα μέλη της πλειοψηφούσας παράταξης**» που πρότειναν στάση εργασίας και μαζική συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση στις 24/2 δεν το έκαναν γιατί «**ξεπούλησαν τα δικαιώματα των εργαζομένων**». Στη γενική συνέλευση μετέφεραν τις σκέψεις και τις αγωνίες των συναδέλφων τους που εργάζονται στο ίδιο φροντιστήριο, πως είναι πολύ δύσκολο να απεργήσουν για τρίτη φορά μέσα σε δύο μήνες και μάλιστα δεύτερη Τετάρτη μέσα στον ίδιο μήνα, χωρίς βέβαια να αναπληρώνουν από θέση αρχής τα μαθήματα, αλλά και πως ενόψει της ανακοίνωσης από την κυβέρνηση των αντεργατικών μέτρων τις επόμενες μέρες, θα προκηρυσσόταν νέα απεργία στην οποία έ-

πρεπε να συμμετέχει όλος ο κλάδος.

Αποκρύπτει πως οι αποκαλούμενοι από την ασκ «απεργοσπάστες», είναι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι σε όσα φροντιστήρια εργάστηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια σε κάθε απεργία που καλεί το σωματείο, απεργεί το σύνολο σχεδόν των εργαζομένων και στο συγκεκριμένο φροντιστήριο που τώρα εργάζονται, στην επόμενη απεργία της 11ης Μάρτη συμμετείχαν όλοι οι συνάδελφοι μαζί. Με αυτόν τον τρόπο απέδειξαν στην πράξη την ενότητα των εργαζομένων, γιατί την απεργία δεν την αντιλαμβάνονται ως κομματικό καθήκον το οποίο θα φέρουν εις πέρας μόνοι τους ως γραφικοί που διαχωρίζονται από τους/τις συναδέλφους με τους οποίους ήταν και είναι πάντα μαζί στον αγώνα.

Αποκρύπτει πως στο συγκεκριμένο φροντιστήριο έχουν διαμορφώσει σχέσεις εκτίμησης και αλληλεγγύης με τους/τις συναδέλφους με αποτέλεσμα όλοι οι εργαζόμενοι/ες να είναι μέλη του σωματείου, να παρακολουθούν τις διαδικασίες του και να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις του.

Αποκρύπτει πως αυτοί που αποκαλεί «απεργοσπάστες» η ασκ, ήταν και είναι μαζί σε όλους τους αγώνες που το σωματείο έχει δώσει. Πως απολύθηκαν στο παρελθόν από τους χώρους δουλειάς τους και πως οι εργοδότες με αγωγή, τους απαιτούσαν 1.300.000 ευρώ και 6 μήνες φυλάκιση για τη συνδικαλιστική τους δράση.

Και τέλος το σημαντικό, αποκρύπτει η ασκ πως η απόφαση του ΣΕΦΚ ήταν η συμμετοχή στην απεργία της 24ης Φλεβάρη.

Καλούμε για μια ακόμη φορά τους/τις συναδέλφους του ΠΑΜΕ να σταματήσουν την απόπειρα διάσπασης του ΣΕΦΚ. Να μην ακολουθήσουν όσους δηλητηριάζουν τις σχέσεις των εργαζομένων στα φροντιστήρια, να μην αποδυναμώνουν το συνδικάτο υπονομεύοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητά του να υπογράψει Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Καθώς λοιπόν, η ώρα της «Αποκάλυψης» φτάνει...

Καθώς αποκαλύπτεται καθημερινά η προκλητική και επικίνδυνη στάση της ασκ. Αφήνουμε τον μόνο «κρίτη», που είναι οι εργαζόμενοι/ες στους χώρους δουλειάς να μας κρίνουν όλους/ες... «ορθόδοξους» και «αιρετικούς».

Επί του πειστηρίου: Εκκωφαντική η σιωπή του «ταξικού» κλαδικού σωματείου «Βύρωνας» όταν απέλυσαν τον πρόεδρο του ΣΕΦΚ.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (ΑΣΚ)

Η κατρακύλα των απεργοσπασιών δεν έχει τέλος

Την ώρα που η κυβέρνηση ανακοινώνει νέα σαρωτικά μέτρα σε βάρος του λαού. Μέτρα που αφαιρούν και άλλα δικαιώματα που με αίμα είχαν κατακτήσει. Μέτρα που θα κάνουν την ζωή των εργαζομένων εφιαλτική, που καταδικάζουν την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα στη φτώχεια, την ανεργία, την μερική απασχόληση, τη μισή ζωή. Την ώρα που η εργοδοσία μαζί με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ κήρυξαν τον πόλεμο στους εργαζομένους, τους νέους, τους συνταξιούχους, τους άνεργους. Την ώρα που μεγάλο μέρος των εργαζομένων είναι ξεσηκωμένο και αποφασισμένο να αντισταθεί και να σταματήσει τα μέτρα αυτά. Την ώρα που το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, καλεί σε γενικό ξεσηκωμό και αντίθεση. Αυτή την ώρα τα μέλη της πλειοψηφούσας παράταξης στο σωματείο ΣΕΦΚ πρότειναν στάση εργασίας από τις 11 έως τις 3, όπου τα φροντιστήρια είναι κλειστά!!! Στην ουσία πρότειναν ανοιχτή απεργοσπασία!!! Τα μέλη της «Ενωτικής Πρωτοβουλίας», μέλη και του Διοικητικού Συμβουλίου στο σωματείο «ΒΥΡΩΝΑ» δεν εμφανίστηκαν καν στην έκτακτη συνεδρίαση του Δ.Σ. Τέτοιου είδους τακτικές ακολουθούν και οι δύο, καθώς μέλη αυτής της παράταξης στη Διοίκηση του ΣΕΦΚ, δεν απεργήσαν ούτε στις 24 Φεβρουαρίου, όπως εξάλλου και τα δύο μέλη του Δ.Σ. του «ΒΥΡΩΝΑ» της «Ενωτικής Πρωτοβουλίας» στις 17 Δεκεμβρίου παρ' ό,τι υπήρχε σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η αντί-ΠΑΜΕ τακτική τους. Καρφί δεν τους καίγεται για τα προβλήματα και τις αγωνίες των εργαζομένων. Με τη στάση τους έδειξαν και στην πράξη πως ακολουθούν το δρόμο του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, που έχει ξεπουλήσει όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων. Είναι εχθροί της εργατικής τάξης. Καλούμε τους εργαζομένους να τους γυρίσουν την πλάτη και να τους καταδικάσουν. Καλούμε όλους να ακολουθήσουν το δρόμο που έχει χαράξει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από το ΠΑΜΕ, το δρόμο της σύγκρουσης. Το δρόμο που βάει αιτήματα που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, με σκοπό να φτάσει η μάχη ως το τέλος. Ως τη στιγμή που θα ξεφορτωθούν οι εργαζόμενοι βαρίδια, σαν κι' αυτούς τους συνδικαλιστές, ως τη στιγμή που θα κατακτήσουν την εξουσία και τον πλούτο που παράγουν.

Παρατάξεις

ΑΝΑΚΑΤΑ

(έτσι κι αλλιώς όλα έχουν ειπωθεί. Αληθινά και ψεύτικα, σωστά και λαθεμένα, τίμια και άτιμα.)

Επιτέλους το ακούσαμε.

Η Μέρκελ τόπε! Πρέπει να μάθει ο γερμανικός λαός να ζει με αυτά που μπορεί. Ξοδεύει πολλά που δεν του ανήκουν. (Ξέρεις τώρα... στη χώρα αυτή που χρόνια , συντεταγμένα μειώναν μισθούς και δικαιώματα για να είναι σήμερα η πιο πλεονασματική εμπορικά ευρωπαϊκή οικονομία). Κοντά ο «σύντροφος της χώρας μας» Σαρκοζύ, δίπλα οι νέοι Βρετανοί ηγέτες κηρύσσουν την λιτότητα. Το πιο μεγάλο πλάνο σε βάρος των εργαζομένων σε όλο το μεγαλείο του. Το μεγάλο αφεντικό το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, δικαστής. (Ξέρεις.. αυτοί που ζουν απ' τον τίμιο ιδρώτα τους.. αυτοί που πριν λίγα χρόνια με την «προσδοκία κέρδους» έκαναν τα τρόφιμα απρόσιτα και καταδικάσαν λαούς στη πείνα... αυτοί που δυο χρόνια τώρα, μοιράζουν τις ζημιές τους στα κράτη...) Αποσβολωμένες μα και τρομοκρατημένες ηγετικές φιγούρες ενός άθλιοι μεταπολιτευτικού τοπίου λοιδορούν (αλήθεια ποιους) τρομοκρατούν με την σειρά τους και διαβουλεύονται για το ιερό : τη σωτηρία του πολιτικού και οικονομικού συστήματός τους. Οι βαλτοί κι οι ανόητοι μιλούν για κάθαρση «στην ελληνική τραγωδία». Ως τώρα αντιπαθούσα τον στόμφο στην σύγχρονη εκδοχή της αρχαίας τραγωδίας, τώρα εξοργίζομαι με τα ψεύτικα νοήματα.

Όχι! Δεν είμαστε ίδιοι!

Ναι! Έχουμε ευθύνη!

Γι αυτούς που μας κυβέρνησαν και μας κυβερνούν. Φανήκαμε ιστορικοί λαίνοι, μικροί, αδύναμοι, διαχασμένοι, μπορεί κι ανόητοι.

Μα αυτός που δεν τα κατάφερε να σταματήσει την αδικία δεν ήτανε ποτέ ίδιος με αυτόν που έπραξε άδικο.

Αφήστε ήσυχη την αξιοπρέπεια της αριστεράς. Αφήστε ακόμη ήσυχη την αξιοπρέπεια του ανθρώπου της δουλειάς, που γελασμένος αλλά και συχνά μέσα στην ιδιοτέλεια του , υπήρξε πρώτιστα θύμα κι όχι θύτης.

Να μιλήσουμε τώρα πριν είναι αργά!

Να πάμε σε όλους τους νέους, στα παιδιά μας, τους μαθητές μας που δε θάχουν δει και δε θα μπορούν να ξέρουν: ανάμεσα στη συλλογική σύμβαση εργασίας και στη προσωπική συμφωνία είναι το όριο ανάμεσα στην «εκμετάλλευση και την ανθρώπινη δουλειά». Να πούμε στα παιδιά ότι η σύνταξη είναι δικαίωμα ζωής κι όχι επίδομα ανημποριάς (που δίνεται με οικονομικά κριτήρια). Είναι η περηφάνια του ηλικιωμένου που την οικοδόμησε με πολλών χρόνων μόχθο, που έζησε και θέλει να φύγει απ' τη ζωή χωρίς να χρωστάει σε κανένα, μήτε και στα παιδιά του! Ληηλάτησαν τα αποθεματικά, ανέχτηκαν την εισφοροδιαφυγή, ξεκοκαλίσανε με τις φαρμακευτικές εταιρίες, τα διαγνωστικά κέντρα και τα ιδιωτικά και δημόσια θεραπευτήρια τους κλάδους υγείας και τώρα γίνονται σπόνσορες των ιδιωτικών ασφαλιστικών. Ο Μητσοτάκης τη δεκαετία του '90 ήταν ο πρώτος που ανακοίνωσε επίσημα ότι το κράτος δεν εγγυάται τις συντάξεις. Τώρα ο σοσιαλιστής Παπανδρέου κι ο υπουργός Λομβέρδος μας ανακοινώνουν την βιωσιμότητα του συστήματος ανά μήνα. Τότε, δυο πωλητές ιδιωτικών ασφαλιστηρίων χτυπούσαν κάθε απόγεμα την πόρτα μας. Τώρα δεν γίνεται ούτε αυτό! Ίσως ξέρουν ότι δεν έχουμε να δώσουμε ίσως φοβούνται περισσότερο την οργή μας.

Κυβερνώντες, νομοθετούντες και δημόσιοι λειτουργοί έχουν υποταχθεί. Τους διαβεβαιώνουμε ότι ο κόσμος έχει μνήμη...!

Μίζες. Όταν δωροδοκείς δίνεις λίγα για να βγάλεις πολλά.

Ο γιατρός τα παίρνει για να πουλήσει η αγγλική De Puy. Ο εφοριακός τα παίρνει για να γλυτώσει ο επιχειρηματίας πολλά. Ο κυβερνητικός λαδώνεται για να παραλάβει ένα δρόμο δολοφόνο πέντε φορές πάνω από την αξία του. Η Siemens δίνει στα κόμματα εξουσίας για να βγάλει πόσα:...

Το μεγαλείο της υγιούς επιχειρηματικής δραστηριότητας! Χόρτασε η ψείρα και βγήκε στο γιακά.

Επιθυμούμε κι ονειρευόμαστε την απάντηση μιας τάξης.

Μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να πράξουμε για τίποτα λιγότερο!

Για την Ριζοσπαστική
Ανανεωτική Κίνηση Εκπαιδευτικών, Α.Σ.

«Στάση πληρωμών»=Αποδοχή των εκβιασμών των καπιταλιστών

Για ένα ευρύτατο τμήμα πολιτικών δυνάμεων αλλά και για αρκετούς πανεπιστημιακούς, οικονομολόγους και άλλους δημοσιολόγους, είναι κοινή η απάντηση –που κατ' αυτούς πρέπει να δοθεί- απέναντι στην κρίση και την πρωτόγνωρη επίθεση που αντιμετωπίζει ο λαός και οι εργαζόμενοι της χώρας.

Όλοι αυτοί υποστηρίζουν πως η άμεση και μονομερής παύση πληρωμών των τοκοχρεολυσίων αποτελεί το θεμέλιο λίθο της απάντησης στο πρόβλημα.

Πάνω σε αυτό το θεμέλιο λίθο τους χτίζουν και μια ολοκληρωτική πολιτική πρόταση.

Άλλος την απευθύνει στην «κοινωνία», άλλος –δειλά αλλά καθαρά- στις δυνάμεις που θα απελευθερωθούν από «αριστερά» του ΠΑΣΟΚ, ενδεχόμενο που πρέπει να ισχυροποιήθηκε σε πολλά μυαλά μετά τα τρία «παρών» στη Βουλή. Ο τρίτος την απευθύνει στο «μαζικό κίνημα και στις δυνάμεις της Αριστεράς».

Σε κάθε περίπτωση η πρόταση είναι ίδια από όλους αυτούς και ανεξάρτητα το πού ισχυρίζονται ότι την απευθύνουν.

Ίδια πριν από όλα ως προς το ποιο είναι το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί: το χρέος που διαπιστώνουν ότι δεν το αντιμετωπίζει η πολιτική της κυβέρνησης με τα μέτρα του μηχανισμού. Ίδια ως προς τα διεθνή παραδείγματα που επικαλούνται (Αργεντινή, Εκουαδόρ) ως «προηγούμενα» για να ισχυριστούν ότι η παύση πληρωμών έχει συμβεί και μπορεί άρα να ξανα συμβεί. Ίδια ως προς την εξέλιξη της, την «πολιτική κλιμάκωση» που πρέπει και μπορεί να έχει κατ' αυτούς μια τέτοια επιλογή (εθνικοποίησης τραπεζών, έξοδος από ΟΝΕ, υποτίμηση της δραχμής κ.λπ.). Ακόμα και η δομή των άρθρων που εδώ και εβδομάδες μάχονται υπέρ αυτής της πρότασης επαναλαμβάνεται η ίδια.

Η μοναδική τους διαφορά είναι ίσως οι επιθετικοί προσδιορισμοί με τους οποίους οι συντάκτες τους επιλέγουν να χαρακτηρίσουν την πρότασή τους. Άλλοι τη βαφτίζουν «προοδευτική διεξοδος», άλλοι «αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης», άλλοι «μέτωπο ανατροπής».

Σε κάθε περίπτωση όλα αυτά τα σχέδια περιγράφονται και αναφέρονται κυρίως ως οι επείγουσες αναγκαιότητες που πρέπει άμεσα να υλοποιηθούν. Δεν είναι, λοιπόν, άστοχη η ερώτησή.

Ποιος, ποια πολιτική εξουσία και κυβέρνηση θα αναλάβει να υλοποιήσει τα σχέδια αυτά;

Η απάντηση στο ερώτημα από διάφορους δείχνει, παρά τις διαφορετικές αποχρώσεις, να 'ναι κοινή. Στην ουσία ξανασεβίζουν την ονειρώξη της δημιουργίας μιας προοδευτικής κυβέρνησης, από την μεταωριμένη σοσιαλδημοκρατία μέχρι και την εξωκοινοβουλευτική αριστερά, που με την ενεργητική στήριξη του λαού θα διεκδικήσει μια ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση του χρέους και θα βάλει τη χώρα σε τροχιά ανάπτυξης.

Δυστυχώς δυνάμεις, διανοούμενοι και στελέχη που αναφέρονται στο λαϊκό εργατικό κίνημα και αγωνίζονται να δώσουν («φιλολαϊκή», «προοδευτική», «αντικαπιταλιστική») λύση στο «πρόβλημα του χρέους» είναι πολιτικοί όμηροι των εκβιασμών του συστήματος και σχεδιάζουν συνειδητά ή όχι «λύσεις» στο πλαίσιο του.

Ας δούμε τα δεδομένα.

Η αστική τάξη της χώρας για να «διασωθεί» και να «αναπαρχθεί» ως άρχουσα τάξη μέσα στον κυκεώνα της κρίσης και των αντιθέσεων δεν στοχεύει ούτε επιδιώκει την εξάλειψη ή έστω τη σημαντική μείωση του χρέους στους ιμπεριαλιστές.

Καταφεύγει στο «μηχανισμό στήριξης» για να αναβαθμίσει τους όρους εξάρτησης και υποτέλειας στο ιμπεριαλιστικό κεφά-

λαιο. Δεν σχεδιάζει την «παραγωγική ανασυγκρότηση» της χώρας αλλά το ξεπούλημα κάθε πλουτοπαραγωγικής της δυνατότητας.

Σε αυτό το φόντο είναι πραγματικός τραγέλαφος να διατυπώνονται «απέλπιδες ευχές» για την αντιμετώπιση του χρέους, που ουσιαστικά αναζητούν (κυβερνητικούς;) συμμάχους στο αστικό στρατόπεδο για να αντιμετωπίσουν την καταστροφή του ιμπεριαλιστικού τυφώνα.

Το μόνο που πραγματικά επιδιώκει η αστική τάξη της χώρας είναι η ισοπέδωση κάθε εργατικής-λαϊκής κατάκτησης και δικαιώματος. Με αυτό και μόνον αυτό τον όρο έχει δεσμευτεί στους ιμπεριαλιστές, χωρίς καν να έχει πάρει υπόσχεση ότι θα της «τα βολέψουν» τελικά, ώστε να ξαναβρεί μπίζνες και κάποιο ρόλο στην περιοχή. Στη θύελλα της κρίσης και των ανταγωνισμών που μαινούνται, δεν μπορεί ούτε να ζητηθούν ούτε να δοθούν τέτοιες υποσχέσεις. Στοχεύει και ελπίζει στην «οριστική» συντριβή της εργατικής τάξης και του λαού για να συνεχίσει να έχει την ιμπεριαλιστική στήριξη. Αυτό ακριβώς δηλώνουν όλοι οι βασικοί πολιτικοί της εκφραστές μέρα-νύχτα, που έχουν φτάσει να κάνουν δημόσια «αυτοκριτική» γιατί δεν έχουν τσακίσει τελείως το λαό και «κωλυσιεργούν» 30 χρόνια τώρα! Και βέβαια αυτό ακριβώς κάνει η κυβέρνηση με τα αλλεπάλληλα μέτρα και την άμεση και απροσχημάτιστη παρουσία-καθοδήγηση των αμερικάνων και ευρωπαίων ιμπεριαλιστών.

Αυτή την πολιτική εφαρμόζει με τον εκβιασμό της «αντιμετώπισης του χρέους» και το παραμύθι του «νοικοκυρέματος της χώρας», για να απαιτεί την υποταγή του λαού στη συντριβή των δικαιωμάτων του.

Οι εκθέσεις ιδεών σχετικά με την αντιμετώπιση του χρέους και σε όλες τους τις εκδοχές θα ήταν απλώς διασκεδαστικές αν η κατάσταση για τους εργαζόμενους και τη νεολαία δεν ήταν τόσο βάρβαρη. Και οπωσδήποτε είναι ιδιαίτερα αρνητικά εντυπωσιακό το γεγονός ότι στις σημερινές συζητήσεις κάποιοι επαναλαμβάνουν με άνεση τη συνήθεια της ευκολίας που είχαν από τα προηγούμενα χρόνια.

Την ευκολία να καταθέτουν ένα «πλήρες σχέδιο» για πάσα νόσο, βασισμένο σε δάνεια της αστικής οικονομικής αντίληψης και πασπαλισμένο με βερμπαλισμούς. Σχέδιο με το οποίο φαντάζονται πως όλα τα «τακτοποιούν» και το οποίο μάλιστα θεωρούν ότι «αρπάζει και την ευκαιρία» να τους φέρει στο «κέντρο» της πολιτικής ζωής, να τους κάνει δημοφιλείς, να τους κάνει πόλο, κόμμα, παράγοντα ρύθμισης των πολιτικών εξελίξεων.

Δεν είναι οικονομικό το πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο λαός και η χώρα. Δεν θα পারে κουράγιο ο λαός με λογιστικές πράξεις στα βιβλία του καπιταλιστικού συστήματος.

Υπάρχει η ανάγκη να αναζητηθούν στόχοι και μορφές, να ενισχυθεί η πιο πλατιά κοινή δράση, για να μπαίνουν στη λογική και την πρακτική της μαζικής πάλης ολόένα μεγαλύτερα τμήματα εργαζομένων και νεολαίας. Υπάρχει η ανάγκη μέσα από αυτή τη διαδικασία να γίνει ο λαός και η νεολαία δύναμη και σώμα πάλης ενάντια στο σύστημα και στον ιμπεριαλισμό.

Αυτές τις πολιτικές ανάγκες πρέπει να αναδειχθούν μέσα στο λαό και στους εργαζόμενους αντί να αναπαράγονται οι εκβιασμοί και οι αποπροσανατολισμοί των καπιταλιστών. Αν δεν αντιμετωπιστούν αυτές οι ανάγκες, καμιά «ανακούφιση» δεν θα βρει ο λαός, καμιά «ανόρθωση» δεν θα συμβεί για τη χώρα, καμιά «κοινωνική αναγέννηση» δεν θα πέσει στα πόδια μας.

Μπαμπίλης Δημήτρης
Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών
στο Φροντιστήριο Α.Κ.Ε.Φ.

Δεν πέρασε η απόλυση του προέδρου του ΣΕΦΚ

Σε μία περίοδο που οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, η νεολαία και οι συνταξιούχοι βιώνουν μια γενικευμένη και βάρβαρη επίθεση στα δικαιώματά τους...

Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η τρόικα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας γκρεμίζουν τις κατακτήσεις δεκαετιών...

Σε μια περίοδο που το μεγαλειώδες κίνημα ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική και κάθε φωνή αντίστασης χτυπιέται με τρομοκρατία και καταστολή...

Σε μια περίοδο που ο ΣΕΦΚ δίνει σκληρή μάχη για να προασπίσει και να επεκτείνει τα δικαιώματα των εργαζομένων του κλάδου στη διαπραγμάτευση της νέας Συλλογικής Σύμβασης

Εργασίας (ΣΣΕ)...

Το σωματείο δίνει τη μάχη ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία. Η προσπάθεια απόλυσης του προέδρου του ΣΕΦΚ, Πέτρου Μαραφή, με την κυνική αιτιολόγηση ότι «συμμετείχε σε όλες τις απεργίες που προκήρυξε το σωματείο, ενώ καλούσε με τα κείμενα του σωματείου τους υπόλοιπους καθηγητές σε αντίσταση στην εργοδοτική αυθαιρεσία και την αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική» δεν πέρασε. Χάρη στην άμεση αντίδραση του ΣΕΦΚ, τις παρεμβάσεις εκλεγμένων συνδικαλιστών και τη δημοσιοποίηση του θέματος, η εργοδοσία υποχώρησε και η απόλυση ανακλήθηκε.

Ο ΣΕΦΚ δεν πρόκειται να ανεχτεί την ποινικοποίηση της απεργίας και του αγώνα. Δίνει τη μάχη με όλες του τις δυνάμεις, μαζί με όλο το

εκπαιδευτικό και εργατικό κίνημα για να επαναπροσληφθεί όποιος εργαζόμενος απολύεται, επειδή διάλεξε το δρόμο του αγώνα και της αξιοπρέπειας. Συνεχίζει να παλεύει μαζί με όλους τους συναδέλφους καθηγητές για την τήρηση σε κάθε φροντιστήριο της ΣΣΕ. Συνεχίζει να παλεύει για την ανατροπή της πολιτικής της κυβέρνησης- ΕΕ- ΔΝΤ που υπονομεύει το παρόν μας και υποθηκεύει το μέλλον μας.

**Στην αλληλεγγύη η δύναμη,
στον αγώνα η νίκη!**

**ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
- ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ**

**Όλοι/ες στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΦΚ
Τετάρτη 7 Ιουλίου 19:30 μ.μ.
στα γραφεία του σωματείου**

Στα όρια

«Η ΑΡΕΝΑ»

Ενας αιώνας φαίνεται να έχει περάσει από την εποχή που ο πρωθυπουργός Γεώργιος Μεγαρομάξιμος ο Βραχύς υποσχόταν λεφτά με τη σέσουλα, σοσιαλισμό με το τσουβάλι, πρασινοανανάπτυξη με τη βούλα και άφθονους άλλους λαγούς με πετραχήλια. Και όντως πέρασε ένας αιώνας, με την όπισθεν, σε μια πρωτοφανή στην ιστορία οπισθοδρομική χρονική συμπίκνωση. Υπό τη στιβαρή ηγεσία της Τρόικας των ευρωταβατζήδων, ευρωαντιέρηδων, ευρωτζογαδόρων και ευρωμαφιόζων, την υψηλή εποπτεία της παγκόσμιας αρχής του Διαρκούς Νομισματικού Τρόμου και, βεβαίως, την πειθίνα και με υπερβάλλοντα ζήλο συμμόρφωση του πρωθυπουργού και των επιτελών του, η καταρασθείσα προ μνημών βαρβαρότητα επελαύνει με πρωτοφανείς τρόπους και απίστευτη ταχύτητα, απειλώντας να αφανίσει δια μιας λαϊκούς κόπους και κατακτήσεις δεκαετιών.

Όπως εκ των υστέρων αποδεικνύεται με ασφάλεια, το φαινόμενο αυτό της παραπολιτικής τέχνης, ο αμνοπρεπής απέναντι στους ισχυρότερους και λυκοπρεπής απέναντι στους υπόλοιπους, πρωθυπουργός, σκοπίμως εξαπάτησε τους ψηφοφόρους, καλώντας τους από προεκλογικού άμβωνος στο περίφημο και προοιωνιζόμενο δημαγωγικώς ως άκρωτος ελπιδοφόρο για τους ήδη χειμαζόμενους εργαζόμενους και ανέργους «φραντεβού στις κάλτσες». Ο μεν αρχιτραπεζίτης της χώρας κύριος Προβοκατορόπουλος επιβεβαίωσε ότι ο πρωθυπουργός ήταν απολύτως ενήμερος προεκλογικά για τα χρέη και τα ελλείμματα, οι δε νευροζωνικοί άρχοντες είχαν ήδη αρχίσει νωρίς νωρίς τις συνεννοή-

σεις για τα κολασμένα μελλούμενα. Κάποιοι έφταιξαν, κάποιοι άλλοι θα πρέπει να πληρώσουν, ως συνήθως. Μόνο που τώρα η πληρωμή θα πρέπει να ισοδυναμεί με απόλυτη οικονομική και κοινωνική περιθωριοποίηση των δεύτερων, στο πειραματόζωο που επιλέχθηκε αρχικά, στον υπόλοιπο ευρωπαϊκό νότο στη συνέχεια, στην Ευρώπη ολόκληρη εν τέλει. Η ανατριχιαστική, στο βάθος και τα μεγέθη της πληβειοποίηση των πολλών είναι απόλυτη απαίτηση των λίγων, στο πλαίσιο της διαρκώς πιο ανηλεούς και άγριας φάσης του καπιταλισμού των καιρών μας.

Ατυχώς για τις διαβόητες αγορές και τους ανά τον κόσμο εκφραστές τους, τα πειραματόζωα ενίοτε αντιστέκονται, και ακόμη συχνότερα ανησυχούν τους κυνικούς πατρικούς. Ποτάμια λαού ξεχειλίζουν κάθε τόσο τις πόλεις της χώρας αρνούμενα να υποταχθούν οικειοθελώς στις προθέσεις των δημίων, και τρομάζουντάς τους με το πλήθος, την αποφασιστικότητα και τη δύναμή τους. Ο ένας κατόπιν του άλλου οι εκπρόσωποι της εξουσίας, τωρινής και παρελθουσών, αποφεύγουν να εκτεθούν σε δημόσια θέα, φοβούμενοι την οργή των πολλών. Μάλλον φτάνει η ώρα για την κλιμάκωση μιας ιστορικής φάσης της λαϊκής αντίστασης. Ας τα δώσουμε όλα. Η απόφαση μας βγάλει τώρα στον δρόμο, προτού η απόγνωση μας οδηγήσει αύριο στο Δρομοκαείτιο.

(Η στήλη είναι συνήθως χιουμοριστική. Αυτή τη φορά δεν τα κατάφερε και τόσο. Είναι κατά τι δύσκολο, στους καιρούς αυτούς της δυσθυμίας, της οργής και της αντίστασης).

(Η στήλη είναι συνήθως χιουμοριστική. Αυτή τη φορά δεν τα κατάφερε και τόσο. Είναι κατά τι δύσκολο, στους καιρούς αυτούς της δυσθυμίας, της οργής και της αντίστασης).

N. Κουνενής

